

let imellem Guds og kejserens rige. Det er det modsatte af sandheden.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det siger sådan set igen lidt om hr. Søren Krarups demokratiske sindelag, at han mener, at man skal have frataget ordet, hvis ikke man er enig med hr. Søren Krarups fortolkning af, hvordan kristendommen skal fortolkes.

Det kan da godt være, at hr. Søren Krarup mener, at der hersker en stor grad af uvidenhed. Jeg er jo ikke uddannet præst, og det er derfor, at jeg meget sjældent diskuterer religioner i detaljer, for det er ikke ligesom det, der er fundamentet for mit politiske arbejde.

Jeg vil i hvert fald sige, at alle religioner i deres yderste konsekvens indeholder fundamentalistiske træk, ligesom enhver anden tro også gør det. Så kan det godt være, at hr. Søren Krarup er uenig i det, men der må man sige, at hvis man kan kigge rundt omkring i andre lande, kan man også der i kristne lande se, at der er religiøse grupper, der også tiltager sig magten og dermed også definerer den politiske dagsorden. Det mener jeg er uheldigt, uanset om det er kristendom eller islam eller en anden religion, der står bag en sådan udvikling.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

»Fratage ordet« var et retorisk billede, for jeg har altså ikke tænkt mig at lukke munden på hr. Kamal Qureshi, selv om jeg somme tider synes, han selv burde lukke den, for jeg synes simpelt hen, det her er et spørgsmål om, hvad man vil skamme sig til: At man er borger i et land, der bygger på kristendommen, og så overhovedet ikke ved, hvad man taler om, og tilmed stiller sig op på landets fornemste talerstol og udslynger påstande, der i den grad er blottet for sandhed og indhold.

Jeg synes, at man, når man er borger i Danmark, der er et kristent land, jævnfør grundlovens § 4, så faktisk burde skamme sig lidt, hvis man ikke ved lidt om, hvad kristendommen forkynder. At stille sig op og tale om kristendommen som islam, en fundamentalistisk religion, der sammenblander det verdslige og det guddommelige, er simpelt hen uanstændigt. Og jeg vil bede om en smule anstændighed, når man tillader sig at tale om disse ting fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er jo nogle stærke ord at skulle høre fra hr. Søren Krarup, at tale om anstændighed. At hr. Søren Krarup med de hadske bemærkninger, som han plejer at bruge denne her talerstol til, skal tale om anstændighed, og at hr. Søren Krarup på den måde mener, han kan sætte de rammer for, hvordan en demokratisk debat i landets Folketing skal udarte, synes jeg i høj grad siger mere om hr. Søren Krarup, end det siger om mig og de udtalelser, jeg er kommet med.

Formanden:

Tak til hr. Kamal Qureshi. Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I andre lande bruger man i stigende grad tildeling af statsborgerskab som en del af integrationsprocessen. Bonneruprapporten anbefaler på den baggrund, at også Danmark går i den retning.

Det er til gengæld ikke det, der sker. Tildeling af dansk statsborgerskab bruges af den nuværende regering og Dansk Folkeparti til at så splid mellem dem, der bor her i landet.

Stadig flere mennesker må leve her uden udsigt til at kunne blive danske statsborgere. Måske, fordi de er for gamle til at lære dansk, måske, fordi de er syge, så de ikke kan lære det, eller måske, fordi de ikke har evnerne.

Selv om man har bestået en folkeskoleeksamen, er det ikke nødvendigvis nok til, at et flertal i Folketinget vil give indfødsret.

I Det Radikale Venstre er vi overbeviste om, at denne segregering af befolkningen udgør en trussel mod samfundets sammenhængskraft. Det er ikke godt for et samfund med for store skel. Men det er heller ikke godt for en stat i sin varetægt at have en stor gruppe mennesker, som ikke har indflydelse på, hvordan staten er stat, hvordan landet skal styres, og som altså ikke har stemmeret. Staten mister legitimitet.

Med lovforslaget udvides den gruppe af mennesker, der skal vejes i Indfødsretsudvalget, før de kan få statsborgerskab. Det indebærer, at unge, der er kommet hertil som store børn, f.eks. som familiesammenførte, som uledsagede flygtninge eller som adopterede, ikke længere har ret til at blive danske statsborgere.

Hvis det unge menneske f.eks. er dårligt begavet, så er sandsynligheden for at blive dansk statsborger meget ringe.